

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 7 (1988)

Θάλεια Βοΐλα: (1898-1987)

Θάνος Βερεμής

doi: [10.12681/deltiokms.203](https://doi.org/10.12681/deltiokms.203)

Copyright © 2015, Θάνος Βερεμής

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βερεμής Θ. (1988). Θάλεια Βοΐλα: (1898-1987). *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 7, 357-360.
<https://doi.org/10.12681/deltiokms.203>

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΘΑΛΕΙΑ ΒΟΪΛΑ

(1898-1987)

Ἡ Θάλεια Β. Βοΐλα, τὸ γένος Στάλιου, ἔφυγε ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον στὶς 24 Ὀκτωβρίου 1987 διακριτικὰ ὅπως εἶχε ζήσει. Οἱ καταβολές της ἀποτελοῦν ὑπόμνηση ἑνὸς λαμπροῦ ἑλληνισμοῦ ποῦ ἀπλωνόταν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη ὡς τὴν Ἀνατολικὴ Ρωμυλία καὶ τὴ Θράκη. Ἡ μητέρα της, τὸ γένος Κουγιουμτζόγλου, καταγόταν ἀπὸ τὴ Φιλιππούπολη καὶ ὁ πατέρας της ἦταν καπνέμπορος τῆς Κομοτηνῆς. Τὸ ἕβδομο καὶ τελευταῖο παιδί τῆς οἰκογένειας, ἡ Θάλεια, γεννήθηκε στὴ Χάλκη τῶν Πριγκιπωνήσων στὶς 21 Σεπτεμβρίου 1898 καὶ ἔχασε τὸν πατέρα της ὅταν ἦταν μόλις πέντε ἐτῶν. Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος τὴν βρῆκε μαθήτρια στὸ Ζάππειο Παρθεναγωγεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ ὅπου ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀθήνα μόνη, γιὰ τὴν μητέρα της βρισκόταν ἀποκομμένη στὴν Κομοτηνὴ. Ἐζησε ἕκτοτε μὲ τὴ μεγάλη της ἀδελφὴ Οὐρανία Ζηρίνη καὶ τὴ συνομήλικη ἑξαδέλφη της Λιλὴ στὴν Ἀθήνα καὶ τὴ Δρέσδη. Τελείωσε τὸ Σχολεῖο Τριανταφυλλίδου στὴν Ἀθήνα καὶ καὶ πῆρε τὸ δίπλωμα Du Cours Supérieur de l'Institut Supérieur d'Études Françaises (1920) καὶ ἀργότερα τὸ Proficiency in English ἀπὸ τὸ Cambridge. Παντρεύτηκε τὸν γιατρὸ Βασίλειο Βοΐλα στὶς 21-5-1924, ποῦ ἀργότερα διετέλεσε ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς σὲ τέσσερις μεταπολεμικὲς Κυβερνήσεις.

Ἄτομο προικισμένο μὲ ἰδιαίτερη εὐφυΐα, ὑπερاناπλήρωσε τὴν ἑλλειψη πανεπιστημιακῶν σπουδῶν μὲ τὴν προσωπικὴ της ἐπιμέλεια, ὥστε νὰ ἀποκτήσει μιὰ ἀσυνήθιστη γιὰ κοπέλα τῆς ἐποχῆς της μόρφωση. Γνώριζε τρεῖς γλώσσες, πέραν τῆς ἑλληνικῆς, καὶ τὰ ἔργα τῶν κλασικῶν συγγραφέων (Ἑλλήνων, Ἀγγλων, Γάλλων καὶ Γερμανῶν). Πρῶτη ἑξαδέλφη τῆς Μέλπως Λογοθέτη Μερλιέ (οἱ μητέρες τους ἦταν ἀδελφές) καὶ στενὴ της φίλη, συνδέθηκε ἀκόμα μὲ πολλὰ διασημότητες τῆς ἐποχῆς της, τὸν Κωστὴ Παλαμά, τὸν Ἀλέξανδρο Δελμούζο καὶ τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο.

Ἐπέβαλε στὸν ἑαυτὸ της τὸ λιτὸ ἦθος ἑνὸς ἑλληνισμοῦ ποῦ ἔζησε μὲ τὴν αἴσθηση μιᾶς ἀποστολῆς καὶ ἀφιερῶθηκε στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἔθνους. Ἀπὸ τὴν προσφορὰ αὐτῆ, ποῦ προσφέρθηκε πάντα ἐθελοντικὰ, μὲ ζήλο καὶ ἀφοσίωση, σημειώνουμε ἐδῶ μερικὰ δείγματα:

Πρὶν ἀπὸ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον 1934-1940.

Μέλος τοῦ Συμβουλίου καὶ Ταμίας τῆς Παπαστρατείου Σχολῆς Παιχνιδιῶν, μὲ Πρόεδρο τὴ Μαρία Σβάλου.

Θάλεια Βούλα

Μέλος τῆς Ἐφορίας τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ Νέας Ἰωνίας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνόιας.

Μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Βιοτεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς «Τὸ σπίτι τοῦ Κοριτσιοῦ», με Πρόεδρο τὴν Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη.

Κατὰ τὸν Πόλεμο 1940-1941.

Ἐντεταλμένη στὴν Ὄργάνωση τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν «Στρατευμένη Πρόνοια». Ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ἔνορΙΑ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σταδίου καὶ τὴν Καισαριανή.

Μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικήσεως τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ὑπεύθυνη γιὰ τὸν Ἅγιο Διονύσιο Σκουζέ, τὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα Σταδίου καὶ τὴν Κηφισιά.

Κατὰ τὴν Κατοχὴ 1941-1944.

Ἐθελόντρια Προϊσταμένη τῆς Διευθύνσεως Περιθάλψεως, με βαθμὸ Διευθυντοῦ Β', τοῦ Ἐθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, ΕΟΧΑ.

Μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της 'Αποστολής του 'Ελβετικού 'Ερυθρού Σταυρού για την παροχή γάλακτος στα βρέφη.

Διευθύνουσα του Τμήματος Φοιτητικών Συσσιτίων της 'Επιτροπής Διαχειρίσεως Βοηθείας προς την 'Ελλάδα του Διεθνούς 'Ερυθρού Σταυρού.

Μετά τὸν πόλεμο.

1945-1953

'Εθελόντρια ἀδελφή του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο 'Αναπήρων ἐπὶ τετραετία, καὶ μετὰ σὲ διάφορα Νοσοκομεία καὶ Κέντρα.

Διοικητικός Διευθυντής καὶ 'Εντεταλμένη Σύμβουλος του 'Ινστιτούτου 'Ερεῦνης Νοσημάτων Θώρακος με μικροακτινογραφήματα.

Μέλος του Γενικού Συμβουλίου του Πατριωτικού 'Ιδρύματος. 'Απὸ τὸ 1953 ὡς τὸ 1956 Β' 'Αντιπρόεδρος.

1956-1964

Πρόεδρος του Γενικού Συμβουλίου του Πατριωτικού 'Ιδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ 'Αντιλήψεως —ΠΙΚΠΑ— καὶ Σύνδεσμος με τὴν UNICEF.

'Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου τῆς Σχολῆς 'Επισκεπτριῶν 'Αδελφῶν καὶ Νοσοκόμων του 'Υπουργείου Προνοίας.

1965-1969

Μέλος τῆς Κεντρικῆς 'Εφορίας Αἰμοδοσίας του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού.

Μέλος τῆς 'Εφορίας τῆς 'Επιτροπῆς Βοηθείας του Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν του Ε.Ε.Σ.

'Ιδρυτικό Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν ἀπὸ τὴ σύστασή του σὲ νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου τὸ 1962 καὶ ἐθελόντρια συνεργάτρια του Κέντρου στο Τμήμα χειρογράφων.

Γενικὴ Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν (1962-1987).

'Απὸ τὸ Σεπτέμβριο 1969 μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του 'Ασύλου 'Ανιάτων καὶ Γραμματέας του Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πρόεδρος του 'Ασύλου 'Ανιάτων καὶ του 'Ιδρύματος Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων (1970-1980). Παραιτήθηκε τὸ 1980, λόγω ἀσθένειας τῆς καρδιάς.

Παράσημα.

'Η ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀναγνωρίζοντας τὴν προσφορὰ τῆς Θάλειας Βοΐλα, τὴν τίμησε με ἠθικὲς ἀμοιβές. Τὶς καταγράφουμε ἐδῶ πληροφοριακά, γνωρίζοντας ὅτι τῆς ἴδιας ἢ μεγάλης σεμνότητά ποτε δὲν τῆς ἐπέτρεψε νὰ τὶς κάνει γνωστὲς ἀκόμα καὶ στοὺς στενοὺς οἰκείους τῆς:

1. Στρατιωτικὸν Μετάλλιον 'Εξαιρέτων Πράξεων.

2. Μετάλλια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀργυροῦν, μετ' ἀστέρος κλπ. καὶ τελευταῖα τὸ «Χρυσοῦν Μετάλλιον Ἀθηνᾶς Μεσολοῶρᾳ ἐπ' ἀρετῆ» (σύνολο ἑννέα μετάλλια).
3. Μετάλλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν γιὰ τὴν «Εὐδόκιμον συμβολὴν» εἰς τὴν ΕΟΧΑ.
4. Μετάλλιον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.
5. Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Τάγματος Εὐποιίας.
6. Ταξιδίρχης τοῦ Τάγματος Εὐποιίας.

Βαθμοὶ στὸ Σῶμα Ἀδελφῶν.

16-12-1952 Ἀδελφὴ Α΄.

19-4-1974 Προϊσταμένη Ἀδελφὴ Α΄.

12-4-1981 Ἐπιθεωρητὴς Ἀδελφὴ.

Μὲ τὸ θάνατο τῆς Θάλειας Βοῖλα λιγοστεύει μιὰ γενιὰ Ἑλλήνων ποὺ ἀναλώθηκαν στὴν ὑπηρεσία τοῦ συνόλου. Δὲν θὰ ξαναδοῦμε τὸ εἶδος αὐτὸ στὸ δικό μας βίο.

ΘΑΝΟΣ ΒΕΡΕΜΗΣ